

F. t. l. vedr. adoptionsloven

Alderskravet skal være opfyldt på tidspunktet for ansøgningens indgivelse. Det betyder, at personer, der ansøger om at adoptere et lille barn, som følge af den tid, der går med at blive undersøgt og godkendt og få anvist et barn, vil kunne være 41-44 år ved modtagelsen af barnet.

Efter adoptionsbekendtgørelsens § 6, stk. 2, kan betingelsen om 40 års aldersforskel mellem ansøger og barn fraviges, hvis ansøgerne inden rimelig tid - det vil i praksis sige ca. 1 1/2 år - efter at have modtaget et adoptivbarn ansøger om godkendelse til adoption af endnu et barn.

Bestemmelsen gør det muligt for adoptanter, der allerede har adopteret et barn, at adoptere endnu et barn, selv om de ikke opfylder den almindelige aldersbetingelse om en maksimal aldersforskel på 40 år mellem ansøger og barn. Bestemmelsen indebærer, at adoptanterne, der som nævnt vil kunne være 41-44 år ved modtagelsen af det første lille barn, vil kunne være ca. 44-47 år ved modtagelsen af det andet lille barn.

6.2. Adoptionsudvalgets overvejelser

Der har i Adoptionsudvalget været enighed om, at det i almindelighed vil være at foretrække, at adoptivforhold stiftes inden for den aldersperiode, hvor en familie normalt får biologiske børn. Udvalget har her ved bl.a. lagt vægt på, at adoptivbarnet ikke bør stilles yderligere anderledes end børn i biologiske familier ved, at adoptivbarnets forældre er betydeligt ældre end forældrene til adoptivbarnets jævnaldrende skolekammerater og venner. Udvalget har endvidere lagt vægt på, at adoptanterne ikke bør være for gamle, og at de har de nødvendige ressourcer under hele barnets opvækst.

Adoptionsudvalget har i den forbindelse anført, at det kan forekomme uhensigtsmæssigt at godkende ansøgere til adoption i tilfælde, hvor giverlandene ikke vil være indstillet på at medvirke hertil på grund af ansøgnernes alder. Fastsættelsen af de danske alderskrav bør derfor efter udvalgets opfattelse næppe ske uden en vis hensyntagen til de reelle muligheder for, at giverlandene vil anvise ansøgerne et barn.

Der har i Adoptionsudvalget endvidere været enighed om, at det er til fordel for barn og familie, at den første adoption gennemføres tidligt, og at det bør overvejes, på hvilke måder man bedst kan gennemføre en holdningspåvirkning med sigte på, at adoption betragtes som et ligeværdigt alternativ til biologisk fødsel med teknisk bistand (kunstig befrugtning), og ikke som en sidste chance, når teknisk hjælp efter en række forsøg ikke har givet det ønskede resultat.

Mens der således har været enighed i udvalget om, at der bør iværksættes initiativer med henblik på at sikre, at den første adoption gennemføres tidligere, har der ikke i udvalget kunnet opnås enighed om at foreslå en generel skærpelse af aldersgrænserne som et middel hertil.

Et flertal i udvalget (5 medlemmer: formanden, repræsentanterne for Justitsministeriet, repræsentanten for statsamtene og repræsentanten for Terre des Hommes) har frarådet, at der gennemføres en generel lempelse af alderskravene for ansøgere til mindre børn mellem 0-36 måneder. Udgangspunktet for aldersreglerne bør således efter flertallets opfattelse fortsat være, at der på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen om godkendelse som adoptant ikke må være over 40 års aldersforskel mellem ansøger og barn.

Flertallet finder dog, at en vis fleksibilitet vil være forsvarlig i tilfælde, hvor den ene ansøger er ældre end 40 år, men hvor den anden er noget yngre. Flertallet har endvidere for så vidt angår adoption af større børn og andre vanskeligt anbringelige børn anbefalet en større fleksibilitet over for alderskravene under forudsætning af, at ansøgerne - bl. a. gennem erfaring med egne børn - har de særlige kvalifikationer, der vil kunne medvirke til at sikre et gunstigt adoptionsforløb med et sådant barn.

Flertallet er delt i spørgsmålet om, hvorvidt den fleksibilitet med hensyn til alderskravet ved adoption af endnu et barn, som den gældende bestemmelse i adoptionsbekendtgørelsens § 6, stk. 2, giver mulighed for, bør opretholdes.

3 medlemmer inden for flertallet (Justitsministeriets repræsentanter og repræsentanten for Terre des Hommes) har fundet, at der fortsat kan være grund til en vis fleksibilitet med hensyn til alderskravet, hvis ansøgerne i en sen alder har adopteret deres første barn og derefter ønsker at adoptere endnu et barn.

Udgangspunktet om, at der ikke må være mere end 40 års aldersforskel mellem ansøger og barn, bør således ifølge disse medlemmers opfattelse fortsat kunne fraviges, hvis ansøgerne inden rimelig tid efter at have modtaget et adoptivbarn ansøger om godkendelse til adoption af endnu et barn.

En ansøgning om adoption af et lille barn mellem 0-36 måneder bør dog ifølge disse medlemmer ikke kunne indgives så sent, at ansøgerne vil kunne modtage barnet på et tidspunkt, hvor de (kvinden) på grund af reglerne i lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v. ville have været afskåret fra at få et barn ved kunstig befrugtning. Efter § 6 i den nævnte lov må kunstig be-